

kommer nye initiativer. Det er også derfor, vi fra Venstres side ikke har et problem med, at man i lovteksten skriver, at man som udgangspunkt tager afsæt i den nuværende situation og ikke ønsker, at egnsteatrene stilles ringere, end de er på nuværende tidspunkt.

Som jeg også sagde, er det, hvis der kommer flere egnsteatre, hvis der sker en udvikling, jo noget, vi løbende må definere. Vi skal ikke skabe politiske rammer, som hæmmer en udvikling, vi skal skabe politiske rammer, som skaber mulighed for udvikling.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken. Og det er fru Jytte Andersen. Værsgo.

Jytte Andersen (S):

Mulighed for borgernes oplevelse, indlevelse, betagelse og forargelse er ledetråden i Socialdemokraternes kunst- og kulturpolitik, og som lovgivere skal vi alene være ansvarlige for, at der er de rette rammer for, at netop disse nøglebegreber kan realiseres.

Der har jeg den opfattelse, at det måske inden for teater- og musikområdet er meget vigtigt, at betingelserne for kunstens udvikling er til stede. I teaterrummet, i koncertsalene sker det direkte møde mellem kunstneren og publikummet, kunstneren og det enkelte menneske, og mødet gør en forskel mellem det, der var, det, der sker i nuet, og det, der forhåbentlig flytter sig i bevidstheden.

Spørgsmålet er så, når vi diskuterer de her forslag og også dette teaterforslag, om det så giver den rigtige ramme for kunstens udvikling, hvor netop det bærende princip er det, vi har diskuteret længe her i dag, nemlig armslængdeprincippet, som jo netop er et princip, der skal sikre, at kunsten kan udvikle sig i teaterrummet, i koncertsalene, på musikstederne og alle andre steder uden hensyn til markedskræfter og politiske eller økonomiske bremseklodser.

Kl. 14.30

Vi synes, at der i det her forslag er meget godt, vi synes, der er noget, der er mindre godt, og vi synes, der er noget, der er bekymrende.

Det gode i forslaget er, at landsdelsscenerne, Den Jyske Opera og Peter Schaufuss Balletten hæves op til niveauet for nationale scener. Der er også fundet en fin løsning på de københavnske teatre, som jo bliver en landsdelsscene, som har

det overordnede ansvar for udviklingen i det københavnske område.

Tilbage står så, hvordan de gamle DST-teatre er stillet økonomisk i forhold til landsdelsscenerne. Det synes jeg er et åbent spørgsmål, og vi må i hvert fald sikre, at den ændring i strukturen får en økonomi, som kan bære igennem, så skibet også kan sejle.

Vi er også enige i, at bestyrelserne skal professionaliseres, at de skal have et bredere fundament, men vi er, som det også er fremgået af debatten her undervejs, bekymrede for den meget præcise ministerudpegningsbemyndigelse, der ligger i det.

Vi tror på, at det er vigtigt at få faglige hensyn, erhvervshensyn og også økonomiske hensyn inddraget i bestyrelsen, så jeg håber meget – også på baggrund af ministerens kommentarer til mit spørgsmål om, hvordan det var lykkedes med Kunstrådet – at vi kan finde en løsning på udpegningen til bestyrelserne. Det var så det gode.

Det, der så er mindre godt, er løsningen med hensyn til egnsteatre og børneteatre. Det kan gå godt. Hvis kommunerne har økonomi nok, og hvis der er meget stærke kræfter i lokalområdet, kan man diskutere, om rammestyringen spiller den store rolle, men vi ved, at kommunerne også i fremtiden vil være underlagt meget snævre økonomiske rammer. Der synes vi, at det kan blive katastrofalt, hvis udviklingen af egnsteatre og børneteatre bliver bremsede, fordi enhver udvikling skal ske på bekostning af det, der allerede er. Det synes vi ville være ærgerligt, så det er nødvendigt at finde en model, og vi vil gerne slå fast, at refusionsmodellen, som vi har den i dag, synes vi er den bedste, men under alle omstændigheder må der findes en model, hvor en given udvikling ikke kun kan realiseres, hvis det sker på bekostning af, at der er nogle andre, der lukker.

Jeg vil gerne sige – hvis nu formanden for Kulturudvalget kan være lidt stille, sådan at ministeren også kan høre, hvad der bliver sagt heroppe fra talerstolen – at vi synes, at der godt kan være noget godt i forslaget til en ny abonnementsordning. Vi er med på ændringer i abonnementsordningen, men ordningen kan meget vel betyde, at det kan være meget uoverskueligt for den enkelte borger, og vi synes, at man skal lægge op til en overskuelig markedsplads, hvad angår borgerens mulighed for at få et overblik over diverse rabatordninger.